

НАШРИЁТИ «АДИБ»

БОБОРАЧАБИ САБУРӢ

И Б Т И Д О

Душанбе
«Адиб»
2014

*Ба 80-солагии бобоям
Абуқаҳҳор Тошев мебахшам*

ББК 84 Тоҷик 7-5
С-59

Муҳаррир *Рустами Ваҳҳоб*

С-59 **Бобораҷаби Сабурӣ. Ибтидо** (*маҷмӯаи ашъор*).
– Душанбе, «Адиб», 2014, 40 саҳ.

ISBN 978-99947-2-340-9

© Бобораҷаби Сабурӣ, 2014.

ЧҶҶҶИ ГАНЧИ СУХАН

Бобораҷаби Фатҳиддин (Сабури) зодаи рустои Бобосурхони Ҳисори Шодмон аз шумори аъзои фаъоли маҳфили адабии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон – «Чароғи абадӣ» ва донишҷӯи соли аввали факултаи филологияи ҳамин Донишгоҳ мебошад. Ӯ дар аввалин рӯзҳои ширкаташ дар ин маҳфил чанд ҷузъҳои ҷопиро иборат аз навиштаҳои мансуру манзуми худ арза кард, ки дар онҳо машқҳои шогирдонааш гирд оварда шуда буданд. Эҳсос мешуд, ки ба лаёқати нависандагӣ ва шоирӣ итминон ҳам дорад. Пас аз мутолиаи ин навиштаҳо ва баррасии онҳо аз ҷӯи аъзои пешқадами маҳфил, Бобораҷаб зоҳиран тасмими қатъӣ гирифт, ки минбаъд ҳар иншои худро аз назари наққодона ва ҳайрхоҳонаи дӯстонаш дар ин маҳфил бигзаронад. Натиҷа он аст, ки дар ин дафтар мебинем. Агарчи бисёр қобили ситоиш ҳам набошад, ин навиштаҳо равону мавзун ва дар хеле аз мавридҳо низ аз нуктаҳо ва ороҳои лафзӣ маънавии шоирона бархурдор мебошанд.

Бобораҷаб ба васфи Ватан, модар, устодон ва бузургворони миллати хеш, баракот ва ҳусни табиати кишвар, муҳаббати инсонӣ, ҳулоса арзишҳои ҷовидонӣ дилбастагӣ дорад. Аз он ҷо ки ин тавсифҳо бо мафҳумҳои хос аз муҳит ва замони ҳудаи мушаххас шудаанд, метавон гуфт, суҳанаш самимӣ ва аз замир аст:

*Ватан, бар хору хороят фидо дил,
Ватан, бар дашту сахроят фидо дил.
Ба ҳар ҷое бувад боми ту бар сар,
Ватан, бар Боми Дунёят фидо дил.*

Ватанро дар симои фарзандони фарзонаи он мебинад ва орзу мекунад, ки худро бо онҳо қобили қиёс бубинад:

*Чу Мирзо дар ғами кишвар бимирам,
Чу Лоиқ дар ғами модар бимирам.
Манам дилдодаи роҳи муҳаббат,
Дилам бар каф чу як ахтар бимирам.*

Боборачаб бо зодгоҳи номдори хеш Ҳисори Шодмон, ки маҳди парвариши шахсиятҳои бузург, аз ҷумла шоирони тавоное чун Парии Ҳисорӣ Ҳасрати Ҳисорӣ ва устоду мураббии адабиёти навини тоҷик Мирзо Турсунзода будааст, ба ҳақ ифтихор менамояд ва аз роҳи шоирист, ки мегӯяд:

*Нишоне аз қидам ҳастӣ, Ҳисорам,
Ту бунёди Аҷам ҳастӣ, Ҳисорам.
Агарчи ҷовидона ту ҷавонӣ,
Чу пири муҳтарам ҳастӣ, Ҳисорам.*

Дар ин дафтар анвои гуногуни ашъор, ки Боборачаб дар онҳо таъъозмоя кардааст, фароҳам омадаанд ва ин тавона аз таъби ҷӯё ва пӯёи ӯ гувоҳӣ медиҳад. Аз ҷумла, шоири ҷавон ба иншои ашъори бачагона низ даст задааст ва ба назар мерасад, ки дар ин роҳ метавонад муваффақ бошад. Ин таъкид ба он хотир аст, ки дар назми рӯзи мо шумори касоне, ки ба иншои шеърӣ бачагона ё шеърӣ кӯдак машғул шаванд, рӯз ба рӯз камтар шудааст. Дар ҳоле ки ин аз муҳимтарин қисмати адабиёт мебошад ва кӯдакон самимитарин ва ҷиддитарин хонандагони мо ҳастанд. Боборачаб метавонад бо сурудани ашъори мушаххастар дар ин бахш комёб шавад.

Хулоса, соҳиби ин маҷмӯаи шеърро роҳи тӯлонӣ ва сангини эҷодӣ дар пеш аст ва умед аст, ки ин роҳро шоири ҷавон бо мутолиа ва таҳқиқу пажӯҳиш тай бикунад ва ба сарчашмаи сармади сухани ноб бирасад.

Рустами Ваҳҳоб,
роҳбари маҳфили адабии
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

*Ҳимматам бадрақии роҳ кун, эй тоири қудс,
Ки дароз аст раҳи мақсаду ман навафарам.
Ҳофизи Шерозӣ*

ТОҶИКИСТОН

Фасли зебои баҳорат дилкаш аст,
Булбулони беқарорат дилкаш аст.

Коми моро бо асал бардоштӣ,
Меваҳои шахдборат дилкаш аст.

Водиҳоят беканору беҳисоб,
Мулки зебои Ҳисорат дилкаш аст.

Месарояд васфи ту Бобораҷаб,
Сарзамини файзборат дилкаш аст.

ДУОИ САБЗ

Ало модар, ба васфат ҷумла лол аст,
Рухат рахшанда чун моҳи ҳилол аст.

Расидам бар камол аз шири покат,
Ки шират бехтар аз шахди зулол аст.

Нагардам лаҳзае дур аз бари ту,
Маро аз ту чудо кардан маҳол аст.

Расӣ дар зиндагӣ бар қадри номаш,
Ки бе меҳраш савоби мо вубол аст.

Кушояд дасти худ бар сӯйи қибла,
Дуояш бахти сабзу бемисол аст.

Ба қадри модарон бояд расидан,
Ки моро ганҷ, ганҷи безавол аст.

МОДАРАМ

Эй чароғи рӯзгорам, модарам,
Офтоби шуълаборам, модарам.

Ғамгудозу ғамгусорам, модарам,
Нангу ному ифтихорам, модарам.

То ту ҳастӣ дар канорам, модарам,
Сарфарозу бахтёрам, модарам.

То ту бошӣ ғамгусорам, модарам,
Ғуссае дар дил надорам, модарам.

Шукри Яздонро гузорам, модарам,
Ки туро дорам канорам, модарам.

ҲИСОРАМ

*Ба муносибати 3000-солагии
Ҳисори Шодмон*

Чӣ хуш боду ҳаво дорад Ҳисорам,
Баҳори ҷонфизо дорад Ҳисорам.

Шуда машҳур номи он ба дунё,
Париву Мирзо дорад Ҳисорам.

Зи таърихаш дилам дар ифтихор аст,
Басо қасру саро дорад Ҳисорам.

Зи хоки пур зи асрори ниҳонаш
Ачаб овозаҳо дорад Ҳисорам.

Ба гетӣ фардҳои некхоҳат
Барои ту дуо дорад, Ҳисорам.

Зи ободӣ Сабури гашта хушбахт,
Сипосе аз Худо дорад, Ҳисорам.

ШУКР МЕКУНАМ

Шукри номи поки Яздон мекунам,
Шукри файзи деҳи Сурхон мекунам.

Зодгоҳи ман бувад Сурхони ман,
Хизматашро аз дилу ҷон мекунам.

Дӯст ояд бар сари хонам агар,
Хоки пояш нури чашмон мекунам.

Бо хаёли ин ватан, Бобораҷаб,
Шукри неъмат, шукри эҳсон мекунам.

НАВРӢЗ ОМАД ИМРӢЗ

Бо ғунчаҳои хандон Наврӯз омад имрӯз,
Бо чакраҳои борон Наврӯз омад имрӯз.

Бишкуфт хирмани гул, нағмасарой булбул,
Бо бўйи атру райҳон Наврӯз омад имрӯз.

Бингар ба дашту саҳро гардида сабзу зебо,
Бар кӯҳу боғу майдон Наврӯз омад имрӯз.

Гулҳо шукуфта хандон дар боғу дашту бустон,
Бо савти андалебон Наврӯз омад имрӯз.

ЁДАТ БА ХАЙР БОД!

Ба Абдулло Муродов

Эй паҳлавони майдон, ёдат ба хайр бошад,
Эй шаҳсутуни даврон, ёдат ба хайр бошад.

Будӣ чу родмардон ҳамдарди дардмандон,
Эй ифтихори мардон, ёдат ба хайр бошад.

Рафтӣ ту дар чавонӣ, аз ин ҷаҳони фонӣ,
Эй фаҳри Тоҷикистон, ёдат ба хайр бошад.

ДИЛБАРИ АЗ МАН РАМИДА

Як табассум аз ту, ёрам,
Дар ғами ту дилфигорам,
Доимо бо чашми чорам,
Дилбари аз ман рамида.

Бе ту ман афгор гаштам,
Аз бароят зор гаштам,
Назди мардум хор гаштам,
Дилбари аз ман рамида.

Ман ба роҳат интизорам,
Аз ғамат шабзиндадорам,
Кош ойӣ бар канорам,
Дилбари аз ман рамида.

ГУЛДУХТАРИ ҲИСОРӢ

Ба назди гулҳо биё,
Яккаву танҳо биё,
Ту пешаки мо биё,
Гулдухтари ҳисорӣ.

Чашми ту пурноз шуд,
Ишқи ту оғоз шуд,
Қуфли дилам боз шуд,
Гулдухтари ҳисорӣ.

Дар дилу ёди манӣ,
Дилбари шоди манӣ,
Ҷоно, эҷоди манӣ,
Гулдухтари ҳисорӣ.

ҶАЗИРА¹

Пессимизм-танқид

Ба ман дарду алам додӣ, Ҷазира,
Ба ман шодиву ғам додӣ, Ҷазира.

Шавад рӯзе, ки гардад киса холи,
Ба ман чашмони нам додӣ, Ҷазира.

Барои он ки бинвисам шикоят,
Ба дасти ман қалам додӣ, Ҷазира.

Ба ҷойи он ки бахшиям паноҳе,
Ду чашмони варам додӣ, Ҷазира.

Ғизои ман, ки буд доим курутоб,
Чӣ созам ман, қарам додӣ, Ҷазира.

Шудам безор аз бахти бади худ,
Маро ту дасти кам додӣ, Ҷазира.

---

¹ Ҷазира – шаҳраки донишҷӯён.

ҶАЗИРА

Оптимизм-ситоиш

Ба мисли гул шукуфонӣ, Ҷазира,
Қадамҷойи бузургонӣ, Ҷазира.

Зи паҳлӯят ду дарёи хурӯшон,
Гумон дорам гулистонӣ, Ҷазира.

Ба мо равшан намудӣ роҳи қисмат,
Макони илму ирфонӣ, Ҷазира.

Ҳамаболом зи ту эй кони дониш,
Ба илми тоҷикон ҷонӣ, Ҷазира.

ЭЙ ЁРИ ДИЛРАБОЯМ

Додӣ базе чафоям, эй ёри дилрабоям,
Дар кӯйи ту гадоям, эй ёри дилрабоям.

Аз ғусса гашта ин дил чун мурғи нимбисмил,
Чун гард зери поям, эй ёри дилрабоям.

Афгору дардмандам, маҳзуну мустамандам,
Танҳо туйи давоям, эй ёри дилрабоям.

Бобораҷаб зи андӯҳ бинвишт дарди дилро,
Иқрор бар хатоям, эй ёри дилрабоям.

* * *

Дарё равон аст
Бо сад печу тоб.
Маро аз ғамат
Кай мебарад хоб.

Ба ёдам ҳастӣ
Ҳар субҳу беғох.
Чаро зи ҳолам
Най ту огоҳ.

* * *

Ало ай бевафо, ту ёри ман шав,
Азизу дилрабо, ту ёри ман шав.

Бимурдам дар ғамат аз интизорӣ,
Кашидам сад ҷафо, ту ёри ман шав.

Надорӣ ту хабар аз сӯзи ҷонам,
Аё эй бебаҳо, ту ёри ман шав.

Шавад Бобораҷаб об аз садоят
Биё эй хушсадо, ту ёри ман шав

ХАТИ ПАЙМОН

Рӯзе будем
Дар боғи Парчам
В-аз хори гулҳое, ки чидам бароят
Хазон шуд баҳори дастонам
Ва борони хун буд, ки меборид ба роҳ
Хори гул меҳалид дар ҷисму ҷонам
Чун суханони ту.
Хостам дигарбора такрор кунам
Бо ту буданро.
Аммо намонда буд аз ту бароям ҳеч,
Ќуз моҳе, ки медурахшад ҳар шаб
Ва хуне, ки ба роҳ хатти паймон мекашад.

ЧАҲОРГОНИҲО

Ватан, бар хору хороят фидо дил,
Ватан, бар дашту сахроят фидо дил.
Ба ҳар чое бувад боми ту бар сар,
Ватан, бар Боми Дунёят фидо дил.

Муҳаббат бар дили инсон чароғ аст,
Ҳамеша накҳати он дар димоғ аст.
Ҳар он кас, ки расад бар қадри инсон
Муҳаббатро ҳамеша дар суроғ аст.

Ба дил дарду алам дорам, Худоё
Ба роҳаш чашми нам дорам, Худоё
Пайи тасвири рӯйи ҳамчу моҳаш
Зи мижғонам қалам дорам, Худоё

Баҳор аз лолаву райҳон чӣ зебост,
Чаман бо булбули хушхон чӣ зебост.
Суханҳои бузургон ҷовидонанд,
Сухан бо маънии Қуръон чӣ зебост.

Баҳору шим- шими борон биёмад,
Ба буйи лолаву райҳон биёмад.
Ту гӯй ёри раҳдури Сабури
Ба сӯяш ҳамчу гул хандон биёмад.

Замин аз обу хоку санг пайдост,
Сувар аз қолабу аз ранг пайдост.
Ба қадри якдигар бояд расидан,
Шараф аз ифтихору нанг пайдост.

Баҳор аз нам-нами борон бувад хуш,
Табиат бо гулу райҳон бувад хуш.
Диле дорам ҳамеша дар такопӯ,
Варо ҳар дам бари ёрон бувад хуш.

Ватан ҳамчун чаман имрӯз сабз аст,
Ба васфаш ҳар сухан имрӯз сабз аст.
Ба баҳри сабзаву гул кӯҳ ғарқ аст,
Заминро пирахан имрӯз сабз аст.

Нишоне аз қидам ҳастӣ, Ҳисорам,
Ту бунёди Ачам ҳастӣ, Ҳисорам.
Агарчи ҷовидона ту ҷавонӣ,
Чу пири муҳтарам, ҳастӣ Ҳисорам

Ҳисорам чун чаман гулпӯш имрӯз,
Ба номаш ҳар сухан гулпӯш имрӯз.
Хушо, номи баландаш бар забон аст.
Ба васфаш анҷуман гулпӯш имрӯз

Ба мӯҳои чу занчират бимирам,
Ба лабҳои чу анчират бимирам.
Ба сӯи ман чунин бо қаҳр мангар
Мабодо, ки ман аз тират бимирам.

Чу баҳри пур зи туғёнӣ, муҳаббат,
Саропо дарду ҳичронӣ, муҳаббат.
Зи ту пайдо бигардад қадри инсон,
Ба ҷони одамӣ ҷонӣ, муҳаббат.

Нигоҳи оташинат дилфиреб аст,
Ду зулфи анбаринат дилфиреб аст.
Зи ишқи ту бувад саршор қалбам,
Баҳори нозанинат дилфиреб аст.

«Латофат борад аз рухсораи ту»,
Манам як ошиқи дилпораи ту.
Ба зери осмон ҳар ҷо ки бошам,
Ҳамеша бар сарам маҳвораи ту.

«Нигоҳат кайфи ҷоми бода дорад»,
Лабонат хандаи озода дорад.
Ба ту чун рӯбарӯ гардад дили ман,
Ҳазорон орзуи сода дорад.

Ба ёдат нимашаб шабзиндадорам,
Туйй ҳар лаҳза дар чашмони чорам.
Ба занги кокулат бедор гардам,
Чу бороне зи мӯҳоят бишорам.

«Табиат рӯйи хандон дорад имрӯз»,
Машомам бўйи райҳон дорад имрӯз.
Зи ҷазби рӯйи чун моҳат дили ман
Чу дарёест, ки туғён дорад имрӯз.

Чу Мирзо дар ғами кишвар бимирам,
Чу Лоик дар ғами модар бимирам.
Манам дилдодаи роҳи муҳаббат,
Дилам бар каф чу як ахтар бимирам.

«Саҳар хуршеди тобон медурахшад»,
Ситора шомгоҳон медурахшад.
Ба пеши чашмҳои ман шабу рӯз,
«Руҳи зебои ҷонон медурахшад».

Чу Лоик шоири хушкор н-ояд,
Чу Мачнун ошиқи дилдор н-ояд.
Агар зоғе нишинад бар сари гул,
Чу булбул зеби ин гулзор н-ояд.

Ҳаёти одамӣ чун бод бошад,
Яке ғамгин яке дилшод бошад.
Яке фикраш ба симу зар бибаства,
Кучо зарбандае озод бошад?

Зи ту илҳом гирад хомаи ман,
Зи ту рангин бигардад номаи ман.
Агар номи ту ояд бар забонам,
Зи ту ширин бигардад чомаи ман.

Аё модар, бибӯсам хоки поят,
Аё модар, бигардам ман асоят.
Зи ту дурам, дарег, эй давлати ман
Ки дар пирӣ шавам ман муттакоят.

Агар рӯзе суроғи ту равам ман
Ба буйи гул ба боғи ту равам ман,
Нагардӣ гар насибам эй гули ноз,
Ба дил биншонда доғи ту равам ман.

Дилам бар лолаи сахро бисӯзад,
Дилам бар Вомиқу Узро бисӯзад.
Гулистон зери барфи сардмехрист
Дилам бар булбули шайдо бисӯзад.

Гули рӯят бароям чун баҳор аст,
Дилу ҷонам барои ту нисор аст.
Чи нозу ишваҳо дорӣ азизам,
Ба ҳар ҷое равӣ, ҷоят Ҳисор аст.

Зи ашки дидаам боғу чаман сӯхт,
Зи дарди синаам шеърӯ сухан сӯхт.
Агар Лоик бимурд аз дарди миллат,
Барояш сарбасар халқи ватан сӯхт.

Аё устод фаҳри ҳар замонӣ,
Туй сарчашмаи илму маонӣ.
Биёмузӣ ба одам росткорӣ,
Мададгору азизи одамонӣ.

Ҳисорам, модари ғамхори ман ту,
Ҳисорам, нангу ному ори ман ту.
Бароят шеъри худ бахшидаам ман,
Ҳисорам, маншаи ашъори ман ту.

Аё модар, басо зебо ту ҳастӣ,
Ба чашмам гулшани маъно ту ҳастӣ.
Маро фаҳри чаҳоне аз нигоҳат,
Хаёли ман, ҳама дунё ту ҳастӣ.

Насими субҳи содиқ мерасад боз,
Наво бар сози ошиқ мерасад боз.
Ба мо бўйи муҳаббатҳои ширин,
Зи ҳар як шеъри Лоиқ мерасад боз.

Яке боғу чаманро ҳаст ошиқ,
Яке шеъру суҳанро ҳаст ошиқ.
Яке бошад фидои марзу бумаш,
Дилам хоки ватанро ҳаст ошиқ.

Аҷаб шахси тавоно буд Айнӣ,
Чӣ донишманду доно буд Айнӣ.
Ба дунё номи некаш ҷовидон аст
Ки худ дар синаҳо ҷо буд Айнӣ.

Рафиқи бовафои мо китоб аст,
Чароғи раҳнамои мо китоб аст.
Бувад сайри ҷаҳон моро агар хуш,
Ягона раҳкушои мо китоб аст.

Ватан бар сангу хори ту бинозам,
Ба гулҳои баҳори ту бинозам.
Туро акнун ҳама дунё шиносад,
Ба шаъну ифтихори ту бинозам.

Фурӯғи дидагонам, модари ман,
Туйй беҳтар зи ҷонам, модари ман.
Зи дидорат шавад олам мунаввар,
Чароғи хонадонам, модари ман.

Ба зулфи тор-тори ту бимирам,
Ба чашмони хумори ту бимирам.
Агар ойй канорам ҷони ширин,
Ба гармии канори ту бимирам.

Агар модар намебуд андар олам,
Кучо пайдо бигаштӣ насли одам.
Зи меҳри поку номи файзбахшаш,
Бигашта зиндагонӣ ҷумла хуррам.

Ватан, бар кулчаи хонат фидо дил,
Ба Хучанду Бадахшонат фидо дил.
Ба Хатлону Зарафшону Ҳисорат,
Ватан, бар деҳи Сурхонат фидо дил.

Зи олам меравам пурғуссаву ғам,
Ба дил сад орзу бо дидаи нам.
Ҷавонӣ бохтам дар роҳи ишқат,
Ҷавонӣ мондаву рафтам зи олам.

Аҷаб зебо бувад бўстони Сурхон,
Биҳиште бошад ин ҷо баҳри инсон.
Шамолаш фораму бас беғубор аст,
Диёри файзбору номдор аст.

Чу шамъе бо лаби хандон бимирам,
Ба бўйи лолаву райҳон бимирам
Шабатро карда нурафшон бимирам,
Чу Рустам гар ба користон бимирам.

Лаби дарё нишину як назар кун,
Бубин ки бо чи туғёне равон аст.
Гузашти рӯзгори мо ҳамин аст,
Аз ин умри дурӯза чи нишон аст.

Бародар, мисли шамъи зинда бошӣ
Ба меҳри беғашам арзанда бошӣ.
Худо ба ту диҳад умри чу Саъдӣ,
Чу куҳи меҳанам поянда бошӣ.

Аз сулҳу салоҳи кишварам меболам,
Аз кори накӯи сарварам меболам.
Меҳраш чу ба ҷону дили ман мебошад,
Аз меҳру дуои модарам меболам.

Кони муҳаббат, забони тоҷик!
Шукӯҳи давлат, забони тоҷик!
Ширин бигардад аз ту забонам,
Назму садоқат, забони тоҷик!

Бо туст, агар чаман муаттар бошад.
Гулҳои чаман хушу муанбар бошад.
Аз рӯи ту гаштаст дилам ошиқи шаб,
Рӯят ба мисоли моҳи анвар бошад.

Умри инсон чун баҳорон бигзарад,
Бо ҳазорон доғу ҳичрон бигзарад.
Дар биёбон ҳамчуноне корвон
Солу моҳи умри инсон бигзарад.

Васфи рӯи моҳу парвин мекунам,
Ёди он айёми дерин мекунам.
Ёр агар рӯзе маро ояд канор,
Бӯса аз лабҳои ширин мекунам.

Кай биёй бар канорам, нозанин,
Ман зи ишқат беқарорам, нозанин.
Гаштаам девонаи рӯят, биё,
Назди мардум хору зорам, нозанин.

Эй Ҳисори зарнисорам, зинда бош!
Водии доимбаҳорам, зинда бош!
Мекунам ҳар ҷо зи номат ифтихор,
Эй макони файзборам, зинда бош!

Ман зи ишқат ранҷи хорӣ мекашам,
Аз бароят беқарорӣ мекашам.
То ба кай чашмам ба роҳи омадат,
Интизорӣ, интизорӣ мекашам.

Наврӯз басо хушу муаттар омад,
Бо атри гулу лолаву анбар омад.
Дунё зи қудуми у ҷу фирдавс шудааст,
Гӯё, ки ба боғ оби Кавсар омад.

Аз қисмати худ ҷу шамъ гирён моем,
Сарбаста ба доғи ғаму ҳичрон моем.
Такдир ҷунин будааст, ё Раб, моро,
Афтода дар ин оташи сӯзон моем.

Чашни истиклол дорад мулки мо,
Шодиву иқбол дорад мулки мо.
Бо шиори сулҳу ваҳдат парфишон
Парчами хушбол дорад мулки мо.

Бар машомам бўйи борон мерасад,
Бар хаёлам рӯйи чонон мерасад.
Гар ту н-ойӣ беқарорам, ёри чон,
Аз ғамат умрам ба поён мерасад.

Шукрона зи номи поки Яздон бикунем,
Шукрона зи файзи Тоҷикистон бикунем.
Аз хоку аз оби поки ӯ сабзидем,
Шукронаи ашки чашмасорон бикунем.

Дар куҳсор лолаи хандон ғанимат аст,
Дар шохсор булбули хушхон ғанимат аст.
Дар рӯзгор ёру рафиқон ғаниматанд,
Паймона ор, соқӣ, ки паймон ғанимат аст.

Ҳастӣ маро ғамгусор, устои меҳрубонам,
Ҳастӣ маро чун ҳисор, устои меҳрубонам.
Равшан намудай ту роҳи хирадро ба мо,
Оинаи беғубор, устои меҳрубонам.

Холи бари рӯятро, дилбари чон, кӣ дорад?
Ду чашми оҳуятро, дилбари чон, кӣ дорад?
Он қомати расоят чун сарв сар кашида
Қомати дилчӯятро, дилбари чон, кӣ дорад?

Як начми нурафшон аз байни анҷуман рафт,
Як орифи тавоно аз ҳалқаи суҳан рафт.
Аз баҳри меҳани худ мардона кард хизмат,
Як шоири ватандӯст дар қалби ин ватан рафт.

Ҳамчун гул бишкуфтаи дар боғу дар бустони ман
Ишқи ту дар ҷони ман, эй ҷону эй ҷонони ман,
Ойу як бори дигар бо ман нафасҳо тоза кун,
В-аз шароби қуҳна молмомол кун паймони ман.

Бе ту нагирам ман нафас, эй резаборонам, биё,
Бе ту дилам андар қарас, эй қабқи хушхонам, биё.
Бе ту маро ғам ёр шуд, дил дар ғамат афғор шуд,
Бе ту бихушқад ҷони ман, эй чашмасоронам биё.

БАЙТ

Номи ту бувад вирди забонам, эй дӯст,
Меҳри ту бувад ҳамошӯнам, эй дӯст.

* * *

Он ки некӣ карду рафт аз ин ҷаҳон,
Монда номаш андар олам ҷовидон.

АШЊОРИ БАЧАГОНА

ЗАБОНИ МОДАРӢ

Меҳри забонам,
Дар дилу чонам.
Ширин бигардад,
Аз ӯ даҳонам.

Мерос бошад,
Маро ин забон.
Бо лаҳни ширин,
Монд аз бузургон.

Забони тоҷик,
Лаҳни муҳаббат.
Забони тоҷик,
Шукӯҳи давлат.

ОМУӢЗГОРАМ МОДАРАМ

Модарам чун муаллим,
Медихад ба ман таълим.

Ҳар як каломи модар,
Аз ахтарон болотар.

Ҳар як дуои модар,
Ба як ҷаҳон баробар.

Бошад ба ман ӯ устод,
Модарҷонам, зинда бод!

Модар! Эй модари ҷон,
Ҳамеша бо ман бимон.

БА САРВАРИ ТОҶИКОН

Эмомалии Раҳмон,
Марди далери майдон.

Нутқаш фасеҳу ширин,
Шоёни васфу таҳсин.

Мӯнису меҳрубон аст,
Хушбину хушбаён аст.

Миллат зи роҳбарияш,
Хурсанду шодмон аст.

Ӯ дар авҷи камол аст,
Хуш марди баикбол аст.

Медонӣ, эй бародар?
У пешвои сол аст.

УСТОД

Устои ғамгусорам,
Мӯчиби ифтихорам.
Ҳоло, ки бо ту ҳастам,
Шукри туро гузорам

Бо мо ҳамеша ёрӣ,
Бо мо қадам гузорӣ.
Мо чамъ дар канорат,
Бар мо ту як ҳисорӣ.

Устод шодмон бош,
Озодаву ҷавон бош.
Марди нави замон бош,
Созандаи ҷаҳон бош.

ҲИСОРАМ

Ҳастӣ ту зебо,
Мулки Ҳисорам.
Туро чу модар
Ман дӯст дорам.

Андар канорат
Дил мешавад шод.
Созам ба васфат
Шеъри нав эҷод.

МОДАР

Кардӣ калонам,
Модари чонам.
Бо ту обод аст
Ин хонадонам.

Дар шодиву ғам
Бо мо ту ҳамроҳ.
Аз қалби моён
Бошӣ ту огоҳ.

БИБИЧОНАМ

Бибиҷони зебоям
Аҷоиб меҳрубон аст.
Бо суҳанони ширин
Муниси ҳамагон аст.

Бибиҷонам ягона,
Бошад чароғи хона.
Ҳурматашро медорем
Хурду калони хона.

НИШОНИ БОБО

Се бодоми гулафшон
Дар хавлии бобоям.
Ҳар сахарӣ хуморӣ
Бар сӯяшон ман оям.

Ниҳолакони зебо
Аҷоиб қад кашида,
Ба зебой мислашон
Касе ин ҷо надида.

Ин се бодоми зебо
Гардида зеби хона,
Барои ман мондааст
Аз бобоям нишона.

ШЕЪР – ҶОДАИ БЕПОЁН

Ба ҷои охирсухан

Дунёи адабиёт, бахусус шеър, аз дер боз боиси рушди фарҳангии мардум шудааст ва дар ин байн ҷавонон, ки ҷазби ин олам шудаанд, дар ин роҳи рӯ ба рушд таъолий мебинанд. Бобораҷаб Сабури донишҷӯи соли аввали факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон аст, ки шеър гуфтанро аз даврони навҷавонӣ оғоз кардааст. Вай, ки зодаи ноҳияи Ҳисор, ҷамоати деҳоти Алмосӣ, деҳаи Бобосурхон мебошад, аз синфи нухум аввалин шеърашро бо унвони «Дар васфи модар» сурудааст, ки дар маҷаллаи «Маорифи Ҳисор» ба ҷоп расидааст. Ва то ба имрӯз дар арсаи шеър ба унвони навқалам рушди хубе доштааст.

Бо нигоҳе ба ашъори Бобораҷаб метавон ба умқи ашъораш пай бурд, ки гоҳе эҳсос дар ашъораш ба ҳадди зиёд мушоҳида мешавад, мисли шеъри «Нишони бобо», гоҳе андешаи шеъраш аз ҷойгоҳе баланде ҳарф мезанад ва гоҳе бо навоварию часорат рӯ ба шеъри нав меоварад. Дар ашъори вай ҳисси ватандӯстию ёд кардан аз зодгоҳаш ба вуфур мушоҳида мегардад, ки нишон аз қадршиносию муҳаббати вай ба деҳаи Бобосурхон мебошад.

Агар андешаву эҳсоси ҷузъӣ ҷудоинопазир аз шеър бошад, инҳо ҳар кадом ба навбат дар ашъори Бобораҷаб дида мешавад. Аммо лозимаи шеъри хуб гуфтан талфиқи андеша, эҳсос, тасвирсозӣ ва эҷоди мусиқии мутавозин дар забони шеър мебошад, ки Бобораҷаб бо кӯшишу пайгирӣ ва ҳамчунин мутолиа ба он даст хоҳад ёфт. Дар поён чи барои Бобораҷаб ва чи ҷавонони дигаре, ки дар ҳавзаи шеър фаъолият мекунанд, орзуи муваффақият дорам ва як нуктаро гӯшзад мекунам: арсаи ҳунару шеър роҳест пурхатар, ки шухрат асоситарин хатар дар ин роҳ пеши шоирони ҷавон мебошад, ки умедворам, Бобораҷаб дар ин роҳи пурфарозу шеб бидуни таваҷҷуҳ ба ҳошияхо ба шеър гуфтани тақвияти шеъраш бипардозад.

Ҷалол Шафевӣ,

адиби эронӣ

Душанбе, 26.12.2013

Бобораҷаби Сабури

ИБТИДО

(мачмӯаи ашъор)

Мухаррири ороиш *Ромиш Шералӣ*
Мухаррири саҳифабандӣ *Меҳрӣ Саидова*

Ба матбаа 10.04.2014 супорида шуд.
Чопаш 14.04.2014 ба имзо расид. Андоза 60x84 ¹/₁₆.
Ќузьи чопӣ 2,5. Адади нашр 100 нусха.

Муассисаи нашриявии «Адиб»-и
Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон
734018, ш.Душанбе, кӯчаи Н.Қаробоев 17а